

[Hasle.]

at der er Mulighed for en lav Rente, saaledes som Situationen ligger i Dag. Vi mener, at med den Politik, denne Regering har ført med Forhøjelse af Skatter, med Foranstaltninger, der hemmer Opsparingen paa enhver Maade, er der ingen Mulighed for at føre en Rentesænkningspolitik. Vi mener, at den nødvendige Konsekvens af Regeringens Politik er højere Rente paa Obligationer, højere Diskonto, og hvad vi ellers har set i den senere Tid. Det er ikke svært at forstaa. Det er et Synspunkt, vi har givet Udtryk for mange Gange.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg kun sige, at han sikkert ikke vil blive forbavset, naar jeg meddeler ham, at Det konservative Folkeparti ikke kan stemme for den af ham stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. (*Aksel Larsen:* Det modsatte vilde have forbavset mig). Det forstaaer jeg saa udmærket.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) søgte at give Sagen en pudsigt Vending, idet det ærede Medlem sagde: Hvad gør det egentlig, at Obligationsrenten stiger, det vedkommer jo ikke alle andre Dele af Renteproblemet her i Landet! Jeg har altid tidligere agtet det ærede Medlem for hans økonomiske Indsigt, men jeg synes jo, at det ærede Medlem her er kommet meget langt ud. Maa jeg fortælle det ærede Medlem, at den 1. Januar 1935 var de københavnske Hovedbankers Kassebeholdning 169 Mill. Kr., den 1. Januar 1936 var den faldet til 131 Mill. Kr. Den 1. Februar 1936 var Kassebeholdningen 126 Mill. Kr., og den 1. Februar i Aar 80 Mill. Kr., et Fald paa 46 Mill. Kr., samtidig med at Bankerne for at holde deres Kassebeholdning nogenlunde oppe havde solgt for 50 Mill. Kr. Obligationer. Hvis det ærede Medlem tror, at det ikke har nogen Indflydelse paa Rentepolitikken her i Landet, hvad Obligationskursen er, skulde det ærede Medlem nærmere studere disse Tal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) kommer med den gamle Paastand om, at Venstre har været flittigt til at kræve Rentesænkning, men altid til sidst har fundet paa en lille Forhindring for at kunne undgaa det. Det har vi hørt saa ofte. Jeg mindes, da den sidste store Konverteringsplan brast, da sagde Statsministeren og vist

for Resten ogsaa Indenrigsministeren, at det var Sparekasserne og de Venstrepolitikere, der staaer bagved, der havde forhindret det. Sparekasserne mente nemlig ikke, at de ifølge deres Bestemmelser og Love kunde tage Ansvaret for at garantere, men de tilbød for deres stigende Indskud at købe Obligationer for paa den Maade at støtte Konverteringen, men det er den Slags, der fører med sig, at Venstre og Venstres Rigsdagsmænd skal have Skylden for at have standset Rentesænkningen. Jeg maa maaske føre det ærede Medlems egen Partifælle i Marken som Dommer i den Sag, idet der i „Tidens Stemme“ for 22. Maj 1935 skrives — alle ved, hvem der har skrevet det —, at det var en Misforstaaelse med den Paastand om Tilslutning fra Bankernes Side, og der skrives videre, at nogen Overenskomst har ingen Sinde foreligget, og noget Konsortium har aldrig været dannet, og man maatte prise Sparekasserne for det moralske Mod, de lagde for Dagen ved over for Regeringen og den herskende Sindstilstand nøgternt at stemple deres begærede Tilslutning til et Garantikonsortium som ulovlig og uforsvarlig. Forfatteren skriver videre, at det havde været helt umuligt, Landet vilde forbløde ved at tage Del i det.

Det er det ærede Medlems Partifælle, der skriver saadan. Maa vi saa ikke for en Gangs Skyld blive fri for den Paastand om, at det er de underfundige Venstremænd, der forhindrer det hele i sidste Øjeblik.

Saa vil jeg gerne sige til sidst i Anledning af den Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen: Hvad i al Verden er der sket, siden der i den ikke staaer et Ord om Rentesænkning? Jeg synes, et bitte frontt Ønske kunde nok have været med. Det er mærkeligt, at der ikke er det ringeste om Rentesænkning. Er det da virkelig Meningen, at man vil lade Nationalbanken og Partifælle Bramsnæs raade over det hele? Er det Bankvælde, vi skal have igen? Er det Højfinans, der skal raade over det folkevalgte Ting? Hvad er dog det for noget? Maa jeg slutte med at spørge den højtærede Handelsminister: Hvem er det, der raader over de banktekniske Midler — er det Regeringen, eller er det Nationalbanken?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.